

Sörfőző Marcell 6.c

A bűvös fa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy bűvös fa. Ez a fa az erdő közepén állt.

A bűvös fa egészen átlagosnak látszott, ha az ember ránézett, de közelebről megvizsgálva észre lehetett venni, hogy mégiscsak különleges. Kicsit hasonlított egy tölgyfára, egyenes, magas törzsével kiemelkedett a többiek közül. Lombkoronája igen terebélyesre nőtt, levelei nagyon szokatlan formájúak voltak. Sem kerek, sem tűlevelű – kissé a nád hosszú levelére hasonlítottak. Legmeghökkenőbb azonban a termése volt. Ez a fa ugyanis minden évben mást termelt: egyik évben répát, máskor retket, azután pedig káposztát. Vastag, három ölnyi törzsén egy odút láthatott, aki nagyon kereste, s rajta egy fekete, erős vasajtó volt – de erről majd később mesélek. Az ajtó mögött rejtőzött egy csúszda, amely nagyon-nagyon hosszú volt. Ezen bizony senki más, csak a szuper nyulak csúszhattak le! Csodálkoztok, hogy kik ők? Ezek az állatok bizony szuper erővel rendelkeztek! Mindegyiküknek szupererejük volt: Tapsinak a szupermászás, Nózinak a szuperszaglás, Fülesnek szuperhallás, Tappancsnak szuperrágás, Bundásnak szuperlátás, Mamunak szuperkiáltás, és vezérüknek, Ugrancsnak a szuperugrás. Általában ott töltötték idejüket a bűvös fa körül, de ha valaki segítséget kért tőlük, rögtön ott termettek.

Egyetlen ellenségük volt, Torzonborz Úr. Nagyon okos feltaláló volt, de sajnos az eszét csak gázságra használta. Tele volt a feje gonoszabbnál-gonoszabb tervekkel. Kigondolta, hogy a világ összes nyulát elfogja, és így majd a szupernyulak sem állhatnak az útjába. Saját kezével épített egy elfogó-ketrec-gépezetet, és elkezdte összegyűjteni az összes tapsifülest. Járt már a világban mindenhol, és már csak a szupernyulakat kereste. Hamar meg is találta őket egy este, amikor éppen káposztát rágcsáltak a bűvös fa alatt. Az elfogó ketrec rájuk csapódott, és már rabok is voltak! Tappancs azonban, a szuperrágó erejével hipp-hopp kiszabadította a csapatot. Füles meghallotta, hogy a bokrok mögött lopakodik Torzonborz Úr, és figyelmeztette a társait. Mamu rákiáltott a gonoszra:

- Ne közelíts, Torzonborz, mert megbánod!
- Ugyan már, nem tehettek ellenem semmit! Találmányaimmal legyőzlek, és újra fogságba zárlak titeket a többi nyúl mellé! -válaszolta Torzonborz.

Éppen hogy kimondta, a nyulak támadásba lendültek. És mennyi nyúl! Több száz tapsifüles özönlött ki a bokrok közül! Hogy hogyan kerültek oda? Hát persze, hogy a szupernyulak mentették ki őket! Amint kiszabadultak a ketrecből, keresni kezdték a többieket. Nózi kiszagolta, hol vannak fogva tartva, Ugrancs pillanatok alatt odaért a szuperugrásával, és vitte magával a társait is. Amíg Mamu elterelte a gonosz figyelmét, Bundás meglátta az elrejtett tömlöcöt. Tapsi bemászott alá, és Tappancsal együtt kiszabadították a nyuszikat. A sok füles körbevette Torzonborz Urat, aki mostmár egészen megijedt.

- Ne bántsatok, nyuszikák, csak simogatni akartalak titeket! – nyafogta rémulten.
- Nem hiszünk neked! – mondta Ugrancs, aki átlátott a szitán. – Gonosz vagy és hazug!

Használhatnád jóra is az eszedet, de nem teszed! Most a saját találmányod rabja leszel! – Azzal egy jól irányzott pöccintéssel a nyulak belökték a gonoszt az elfogó-ketrecbe.

- No de lásd, kivel van dolgod! Kapsz enni, inni, és egy kanalat. Ha ezzel ki tudsz jutni, hát elmehetsz. De ha nem, hát itt maradsz, gondolkodni! De jól vigyázz! Szupererőinkkel figyelni fogunk téged, és az első gonosz jelnél visszazárunk ide! – mondta Ugrancs, és belakatolta a ketrec ajtaját- majd az egészet bezárta a nehéz vasajtó mögé, amiről már a történet elején meséltem nektek.

A sok nyuszi vidáman tapsolt a füleivel, s azóta is boldogan élnek. Torzonborz Úr pedig talán még mindig a ketrecben ül, és a kijutással próbálkozik – de ne féljete, a szupernyulak figyelnek rá!

Ha arra jártok, ahol egy különleges fa répát, retket, vagy netán káposztát terem, nézzétek meg ti is!

Sörfőző Marcell 6.c